

Toamna lui Mușatescu la Câmpulung

Tristețe...totul era învăluit de tristețe. Ceața cuprindea pământul și nu-i lăsa nicio fărâmbă de culoare. Tot ce te înveselea era alaiul frunzelor colorate și mireasma tufenelelor. Parcă tot ce domnea peste pământ era mireasma unor tufenele în mijlocul unei explozii de culori, însă restul...totul era cuprins de melancolie.

Toamna începea să fie anotimpul marilor pierderi, al marilor dezamăgiri, dar " nu plânge fără motiv, și mai ales nu plânge când ai motive". Dar oare era posibil să vezi atâta tristețe în jurul tău, fără să-ți cadă cristalele bătute de timpul ce a trecut, când tot ce observai erau potecile de tristețe construite în urma pașilor tăi ? Inima începea să se golească, începea să-și piardă din putere când tot timpul te gândeai la frumusețea verii, la trilurile primăverii, iar " fiecare inimă are podul ei cu vechituri, pe care nu se îndură să le arunce niciodată, dar le scutura din când în când ", inima își scutura amintirile asemenea frunzelor ce își pierd puterea și se lăsa ușor către pământ. Nu era nimic nou, nimic strălucitor, rămâneau doar amintirile, " amintirile care sunt asemenea cărților din bibliotecă. Cauți câte una când nu ai nimic nou de citit". Căutai gândul sclipitor din vară, pentru că cele din toamnă te speriau și te lăsau să te pierzi în gânduri, să te lași purtat de milioanele de valuri ale amintirilor. Ți era teamă să nu-ți pierzi toată veselie, să nu te cuprindă întreaga tristețe aruncată de toamnă peste pământ. Lumea era rea, se închidea în ea, uita "cu câte mâini a fost făcută pâinea, pe care ei o duc cu o singura mână la gură", uita tot, toată frumusețea și își umplea sufletul de ură și tristețe, dar " focul sacru nu se aprinde cu chibrituri ", așa cum inima oamenilor nu se putea încălzi doar cu amintirile, aveau nevoie și de fericirea clipei. Toate sunt lăsate în mâinile toamnei, sunt lăsate în pierderea fragilității construită de vară, iar amintirea mai ține în vârful unui fir de iarbă fericirea și uimirea...

Condamnați, condamnați la trei luni de tristețe și lacrimi...